

D. 27. 4.

SUOMALAISEN
KIRJALLISUUDEN SEURA
HELSINGISSÄ.

II

Pieniä Runoja

Suomen Poijillen

Waltteri Ratorin, kirjuri,
Kirjuri W. Ratorin kirjuri.

Toinen Wiskko.

Upsalassa,
Annettu Em. Bruzeliuxen
Kirjan painasta vuonna 1821.

R u n o j a :

I.

Woi minun Poloinen Poika
Kuin mä jouwun Tuomarixi!
Katsesin kylän ratixi,
Joka pullon puistajaxi
Joka kannun lyaatajaxi,
Pikarin pikistajaxi.

Oppo meite Dimo-weljet
Me olemme Dimon weljet,
Me juome joka kapalkan
Joka kannun kallistamme,
Joka pullon pullistamme.
Suaamme kuhmun kulmilleini
Sinimarja silmilleini.

Sanottiinpa, soimattiinpa:
Sydmarixi, Tuomarixi,
Sydnehen kylän Sikoja
Tallukkoita rappaneini.
Sydön Susi kylän Sikoja,
Tallukkoita tappakooni!

Laula, laula, Väinämöinen!
Hyrräile hyvä Sukuinen!

20 Alkat suaatanat sanoowat
 Immät aũkywät ahärttää,
 Josma ruttona olisin
 Ampuisin akat kylästä,
 Roukulewat lepristaisin.
 Ei huoli hotarin peira,
 Hotarill' on huonot housut;
 Ei pie Piijoissta lukua
 Eikä huoli huntutpäästä.

Empehä suruinen liene?

30 Enkä elä huolen kansa;
 Vieläkö wiinoa wiruupi?
 Putelista purputonta
 Lääkäristä lerkutinta?
 Josma piääsis kellarihin
 Du tynnerin tyködni,
 Wiina purakkon puhelle,
 Niin ma laulais kaisen päiwän,
 Kaisen yltä huikkajaisin.

40 Mä miestä jouten juota
 Laita miestä laulamaani!
 Laulan minä piikän wirren
 Pitämman kuin seinän hirren,

Owen suusta, pänkin piäästä,
 Wicänma wirtta kuin wetoſta;
 Suusta kuin sulan kynästä
 Piäästä kuin Päiwänkakarasta.

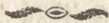
Nytma rupian Runoixi
 Lähen Lämmen laulajaxi,
 Laulaisimma taitasimma
 50 Ruin olutta tuotaisini,
 Ruin ei tuotane olutta
 Riäären wirttäini kerällä,
 Sykkyrälle syhlättelen.

Laulamma minä kotona
 Waan ej julkia kylästä,
 Kylän Naiset nauranoowat
 Piijat pilkana pitawät.
 Ruin ma laulan woijesaani
 Eikä toisten en woijet' laan
 60 Ruin elän Tsen ijällä
 Mitin warrelle wajenen,
 Ohkeini ylösi nousen
 Kätte pieren pehusta,
 Boiwottelle wuotialta.

Ruinma rupian Runoira
 Lähen Lämmen laulojari,
 Laulan tyhjin Lyttärille,
 Jännällä Joves turkin,
 Emännällä werkamiitan
 Pojalle punaiset pöryt,
 Menkille Nepon kypäriä.

Laulan ma helon-keloja
 Ruin Emänät woita toisi,
 Jänät Eian lihoja
 Pojat tuoreita kaloja,
 Piijat olta kellarista.

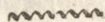
Mis' Jänät? kusi' Emänät?
 Käll' on kellarin awaimmet?
 Niin mä tansin tanhualle
 Keikun kellarin perästä,
 Waan ej jara jalka nousta
 Perä penkistä ylete.

II.

Läzin piennä paimenneeni
 Lohsa Lammasten ajooni,

Jän polwen fortunaiša
 Uijin wärttänän pituiša.
 Vanin kullat kusnilleini
 Sinilankan silmilleini,
 Päähäini hopian lankan.
 Tuli waras warwikkosta
 Mies wihanen wiswikkosta,
 Dtti kullat kulmiltaini
 Sinilankan silmiltäini,
 Wäästäini hopian lankan.
 Minä itkiini kotihin,
 Iso kahto ikkunasta;
 „Mä itke Piikucini!
 „Tule aittahan alasti,
 „Siel' on firstu firsun piäällä
 „Siel' on arkku arkun piäällä,
 „Vane piääläisi parasta!
 „Nuo Sulhot sua kysyypi:
 „Känneren Lyttid? Känneren Neito?
 „Känneren Morsia mokoma?
 „Jospa me mokoman saisi!
 „Kuin sä läwi lanta wälkky,
 „Kuin sä seisio seinä paisto,
 „Kuin sä istu muua iloiži.

III.

a) Neiton en.

(uottaissa).

Rukku kultainen kääpäinen
 Hälyyttele hietarinta,
 Papurinta paukuttele
 Saran mansikka sanele:
 Käänkö minä wiikon willa-piääni,
 Rauwan karwa-kaikkana?
 Käänkö wuuen tabi kari,
 Waan kääni kaitchen ikääni?
 Tahil' ei täyttä tätä wuotta?

Tuo Jumala tuota miestä
 Jonka formuret sopisi,
 Ninta-riskiä selpoaisi
 Joka naija nalkojaisi!
 Mäks tuhma tullekohon
 Kewy-kanta keikuttohol;
 Ruin ei tullek tuuhiammat
 Koriammat kothi käänel,
 En minä sinä ikänä
 Ruunna kullon päiwinäni,

Muku nurjuren nutulle
 Painu paikka-kukkarolle,
 Raja-kenkälle rakastu.

Waan kuin Luttuni tulisi
 Ennen nähtyini nähyisi,
 Wrtstan vastaan menisi
 Peninkulman pepeltäisin.
 Tuollen kaulahan kawaissin
 Jos ois kaula kalman luisa,
 Tuollen suuta suitkajaisin
 Jos ois suu suen werekä,
 Tuollen lättä läppäjaisin
 Jos ois kiäärme kämmen piääsä,
 Tuollen wiereni menissin
 Jos ois wierus wertta täüsi.
 Tie Jumala purje tuulta
 Eli ratki rahwa tyhntä,
 Ettei tuon Polsoisen Pojan
 Cormet soutaisa kuluisi!
 Käet on wettä welloteha
 Cormet, suotta souteleha.

Kuusa lienek' Kultueini
 Muualla miä Marjueini?

Kiehd' muaalla wai merellä
 Waan lie Ruotsin rantaisille?
 Saran salmisa sywisa
 Jutin solasa pahasa?
 Jos' on werta piädä polwen.

Tehkäm liitto Linruuseini
 Sala-kauppa Kaunoiseini
 Ettei jälki jäällä näwyh
 Jäällä nišku iljaneilla!
 Tule tuuli, lähe laiwa,
 Suaata saana sille muaalle
 Kuşa kultain kuunteloopi
 Kasa-kenkä kaşonoopi!
 Jos ois tuuli mielellisä
 Ahawainen kielessisä
 Sanan roisi, sanan weisi,
 Sanan liijan liikuttaisi.

b) Ulla.

Wikon uotin wihihitä
 Kauwan kaunistä walihitin,
 Wiimen sain wihaisen miehen
 Liha-sydjä, luun puria,
 Weren uuwelta weräjä,
 Piti wişa wiereşeini

Mohka ruoska naulahalla,
 Pois on potki uutimesta
 Allta waipajan alahte.
 „Niin on minunkin miehelle!
 „Rätty karttu kainalosa
 „Settu säiwes olka piädällä,
 „Jolla lyywä kolkojoapi.

c) Ulla.

Pahoin tein poloinein poika
 Omalleini Waimolleini;
 Syrin sdi, selin makaisi,
 Kuin tupahani tulooopi
 Muotoansa mulistelo,
 Silmiänsä wiädrettellö.
 Wihta on wiädänätty kateşä
 Kopra tulkia harooopi.
 Josma wasta Waimon saisin
 Eyliseini kanteleisin
 Suuta sunkin suikkajaisin.

IV.

Mikä lie minua luonnut
 Kuşa kurjoa kyhänyyt,
 Näillen päiwillen pahoiillen

Mofomille miel-aloille!
 Voi Isonen, woi Emonen,
 Minnekäs minua loit!
 Tälle suurelle surulle,
 Mofomille miel-aloille;
 Joka ilta itkemaäni
 Joka wiikko wieremaäni
 Joka kuu fujertamaani?
 Maboit ennen Mitä rukka
 Pestä pieniä kiviä,
 Kapaloija karttuisia
 Luuwittella turpehita,
 Liekutella lehti puita
 Myröstellä mättähita,
 Ennen kuin minua loit
 Joka ilta itkemaäni,
 Joka wiikko wieremaäni
 Joka kuu fujertamaani!
 Illat itkin itkunaha
 Uaamut aitan hynnyrella,
 Wiikkaurwet wesi kiwillen
 Kuukkaurwet fujaisen suuša.
 Ei itke Iso minua
 Eikä weiko wierettele,

Ei ole sitä Eisärtä
 Ei sitä Emoisen lasta,
 Josle huoleni sanoisin
 Pakisin mieli pahani.
 Ennen huaastan halkoissillen
 Pakisen pajun wesoille,
 Rep' ei ferro kellenkähän.
 Jos ma wierallen sanoisin
 Wieras wiijeri tekisi,
 Wielä pa lohta kuexikin.

Jsa kuoli, Emä jätti,
 Jätti mulle jäiset kerkät,
 Jätti jäisillen jätillen.
 Allaalla on Allin mieli
 Wiijesa wilua wettä,
 Allepana Armottoman
 Käuwehä kylän wälää.

Niin on niin minun Emoini,
 Kaswatit Kanoja paljon
 Koko joukko Souhthenia!
 Tuli lempo niin lewitti
 Tuli haukka niin hajotti,
 Niinpa wierin wellesteink

Niin kuin puut pinosta wieri,
 Saunan kivet kiukkuosta.
 Niin häitti minun Isäni
 Kuin kala kiwisen rannan,
 Niin häitti minun Emoini
 Kuin Drawa kuitwan kuusen.
 Mä häitä Herra Jeesus
 Hylkiä hyvä Jumala!
 Hoita Herra huolelita
 Huolelisen Waimon lasta!
 Niinpa sano huolellinen
 Suruillinen surkuttele.

Voi Luoja kuin minua loit
 Orjari osallisella!
 Mahoi ennen Luoja luuwa
 Luuwa luotoja merehen,
 Kuinsa sa minua loit
 Orjari osallisella
 Wankiri waraallisella!
 Mahoi ennen Luoja luuwa
 Luuwa luotoja merehen,
 Sata suaaria salohon,
 Kuinsa sa minua loit
 Näillen päiwillen pahoillen,

Portailten pyhrywitten
 Warwuillen wapuisewitten!

Tule se tuuli, paista se päivä,
 Lasse se laiwa irralle,
 Joka minua ottais orjuwesta
 Päästäis palkan piikuwesta!
 Waikka wiereisin weteeni
 Kuaatuusin kalajokenti,
 Weikori weten kaloille;
 Siijat silmäni sipuupi
 Hauwit pääni harjoesti.
 Mut loka tuolla kullalleini
 Pyhä paijat pyhkindöni,
 Urki paijat antarooni
 Nästybit näpertenöni?

— — —

V.

Aduhä mies kctua kynti
 Kynti kynnemen wafoa,
 Siihen Sirkuiset sikisi
 Warpuiset warastamahan.
 Nojulintu palkulainen
 Ukättiini, kättiini,

Biewään viimeistä jyvää.
 Pierrettiini, pyntättiini,
 Besi silmästä sirisi
 Beri noukkaisen nenästä.

Laitettiin lain etehen
 Luotiin Kurki Luomarixi,
 Laulat *) lautamieheixi;
 Kurki kirkunsa ojentä
 Oli pöwän sanomaani;
 „Ei warasta hywäri tehtä;
 „Tahi korwat karsittaani
 „Tahi piäätä leikattaani!“
 Piääsly lausu pöwän piäästä;
 „Waraspa olet itäl'kin,
 „Etat otria osaisi
 „Tattaria tarpeheixi,
 „Kukihita mielin miääri.
 „Empöhän minä warasta,
 „Olen ihmisten ilonna.
 „Niemu kailen Ristikunnan.

*) Karjalaisiin puhen-parssi, jolla ymmertääm
 u. l. l. t.

VI.

Wenäläinen wainolainen
 Tjanlaisen kiertolainen,
 Souteloopi jouteloopi
 Niemen nientä kiertelöppi,
 Ymperi ylänsjofia
 Kahen puolen karjan maita.
 Neitonen kujerteloopi
 Wenäläisen wenchebä
 Karjalaisen kaitchebä.
 Tšepa rannalla lasseisin *)
 Kujerofta kuulemaani
 Waikutosta wuaatimaani,
 Lunasta Tšo minua!
 „Mille mä sinun lunasta?“
 „On ha sulle kaxi Ruunoo
 Pane pantixi paraban!
 „Ennen luowun Neijostaini
 „Ennen kuin parasta Ruunastaini.“

Wenäläinen wainolainen
 Tjanlaisen kiertolainen,

*) tahi: la skeit sen.

Souteloopi jouteloopi
 Niemen nientä kiertelöoppi,
 Ymperi ylänjokia
 Rahen puolen karjan maita.
 Neitonen kujerteloopi
 Wenäläisen wenehehä
 Karjalaisen kaithehehä.
 Utitipa rannalla lascisin
 Kujerosta kuulemaani
 Waikutosta wuaatimaani,
 Lunasta Uiti minua!
 „Millä mä sinun tunasta?“
 Onha sulle kari lehmä
 Pane pantixi parahan!
 „Ennen luowun Neijostaini
 „Ennen kuin parasta lehmästeini.“

Wenäläinen wainolainen
 Jjanikaiken kiertolainen,
 Souteloopi jouteloopi
 Niemen nientä kiertelöoppi,
 Ymperi ylänjokia
 Rahen puolen karjan maita.
 Neitonen kujerteloopi
 Wenäläisen wenehehä

Karjalaisen kaithehehä.
 Weikopa rannalla lascisin
 Kujerosta kuulemaani
 Waikutosta wuaatimaani,
 Lunasta Weiko minua!
 „Millä mä sinun lunasta?“
 On ha sulle kelmet miekkoo
 Pane pantixi parahan!
 „Ennen luowun Eissostaini
 „Ennen kuin parasta miekkostaini.“

Wenäläinen wainolainen
 Jjanikaiken kiertolainen,
 Souteloopi jouteloopi
 Niemen nientä kiertelöoppi,
 Ymperi ylänjokia
 Rahen puolen karjan maita.
 Neitonen kujerteloopi
 Wenäläisen wenehehä
 Karjalaisen kaithehehä.
 Eisko pa rannalla lascisin
 Kujerosta kuulemaani
 Waikutosta wuaatimaani,
 Lunasta Eisko minua!
 „Millä mä sinun lunasta?“

On ha sulle kolmet ruunua
Pane pantixi parahän!

„Ennen luovun Eissostaini

„Ennen kuin parasta ruunustaini.“

Wendäläinen wainolainen
Tjänkäisen kiertolainen,

Souteloopi jouteloopi

Mielen nientä kierteleöpi,

Ymperi ylänsöfia

Kahen puolen karjan maita.

Neironen kujerteloopi

Wendäläisen wenehehä

Karjalaisen kaithehehä.

Sulhainen rannalle laseisin

Kujerofta kuulemaani

Wäikutofta wuaatimaani,

Lunasta Sulhainen minua!

„Millä mä sinun lunasta?“

On ha sulle kolmet laiwoo

Pane pantixi parahän.

„Ennen luowon laiwoistaini

„Ennen kuin parasta Morfiammestaini.“

Nyt mä koston toiwotan
Luoja koston tuokoon!

Tsän ruunat katketfoon

Paras weto aika!

Nyt mä koston toiwotan

Luoja koston tuokoon,

Utiin lehmät haletfoon

Paras lypsyn aika!

Nyt mä koston toiwotan

Luoja koston tuokoon,

Weljän miekka katketfoon

Paras sota aika!

Nyt mä koston toiwotan

Luoja koston tuokoon,

Eissön ruunut häwitöön

Paras ilon aika!

Nyt mä koston toiwotan

Luoja koston tuokoon,

Sulhaisen laiwa jaksuoon

Paras kaupän aika!

—

VII.

Wendäläinen wainolainen
 Tappo Isän, tappo Emän,
 Tappo wiissi weikojaini
 Kuusi kummini tyttäätä,
 Seisemän setäni lasta
 Lahtopa tappoa minua;
 Minä piäästin päästärihin
 Päästärät tulehen sytty,
 Minä piäästin aijan piäälle,
 Nita kuaatui kahen puolen
 Minä kuusehen kawaisin,
 Kuusi kuveri muruiri
 Seisemäri seipähäri,
 Minä länsi lehtohoni
 Lehto mulle sauwan anto,
 Sauwa minun tielle suaatto
 Tie minun tolooni wei;
 Löysin Emännän leipomasta
 Zyttären taputtamasta.

„Emäntäini, muoriseini,
 Tie minulle kakkarainen,

Riwen siimän suuruinen
 Ranan munan muotoinen;
 Lepän lehen luajuinen
 Roiwun lehen forkuinen!
 Minä kakkara kalamiehelle
 Kalamies kaloja anto,
 Minä kalat Riihmiehelle
 Riihmies minulla jywiä;
 Minä jywät Pöskön suuhun
 Pöski mulla kylkiänsä,
 Minä kylki toiralle
 Koira mulle Drawan haukku,
 Minä Drawan kotoille
 Koffo mulle siipiensä,
 Siipiensä sulkinensa
 (Kaiji kannuns-jalkonensa)
 Zolla lensin löbühyttelin
 Yheren meren ylite
 Meren puolta kymmenetta,
 Kahen kaupunin lewiten,
 Jos ol' puut punaiset, muaat siniset,
 Lehet lemmon karwalliset,
 Kufot kulta-kannorissa
 Kanat wassi-warpaisa,

Tyttäret tina-siloissa
 Wainot wassi-waljahissa;
 Nuoret miehet miekka wyhllä
 Wanhat ukot uunin piällä.
 Eiel' on seinät senkin luista,
 Siwuseinät Eirkun luista,
 Peräseinät Petran luista
 Dwen seinät Dsman luista,
 Kiukkuwa meren tiwistä
 Laki Lahnan suomuresta.
 Silta silkilla siloittu
 Pöytä kullasta kowattu,
 Rahi rauwosta rakettu.
 Dnneen kuffo pöwän piästä
 Joka lattia lakasi
 Siniseri siwillensa
 Punaisiri purstollansa.
 Nikat kantoi Nisan tyristä
 Perille isänsä pellon,
 Josta kuulu Kufon laulu
 Herran huuto huonchesen
 Joka Munnaria makasi
 Puhas Poika purstuteli.

~~~~~

VIII.

Muut sybwät muru-kaloja
 Minä kiissä kitustan,
 Muut juowat olut punaisten
 Minä wette wiilettelen,
 Muut kensäkä käiwerdiwät
 Minä wirsusa wipelen.
 Niin minua niittutointa
 Pientä lasta pellottointa,
 Eil' on niitun niitäjäätä
 Eil' on pellon kyntäjäätä!
 Muut niitit Jsoinen niithy
 Minä rauka raunioita;
 Minä lynnän muita maita
 Mho-siepeita ajelen
 Kewikoita lennettelen.
 Kylvin otrat Suomen mugaalla
 Wiskaisin Wiron selällä,
 Joka wilja wirtuussi
 Wilja wirtuosen sisellän.
 Anna Jesus ora-wuota
 Jumala jywä-kesämmä,
 Ette sais orjatkin olta
 Wierettekin wein wetäjäät!

~~~~~

IX.

Kulerwa Kalewan poika
 Läxi soitolla sotaani,
 Ilon lyen muilen mailen
 Kulleroijen Karjalaani;
 Senoi Isälle sanoman:
 Hyvästi hyvä Isäni!
 Iskäini elättäjäini,
 Itket kds sinä minua?
 Koskas tiijät kuolleeini,
 Meren jälle jääneheini?
 Kansasta katonneeni
 Väeistä wähenneeini?
 „En minä sinua itke
 „Poika toinen tehtäneeini,
 „Wielä marfoa parempi
 „Taakteria taitawampi!

Liitiseini kultaifeni!
 Minun kaunis kontajaini,
 Iskäini imettäjäini
 Et kds Sä minua itke?
 Koskas tiijät kuolleeini
 Meren jälle jääneeni,

Kansasta katonneeni
 Väeistä wähenneeini?

„Itkds surko mun sukuni
 Hellitellbd heimoeini,
 Jos minä kulollen kuollen
 Meren jäällä jähmettyynnä!
 Jos minä kulollen kuollen
 Meren jäällä jähmettyynnä,
 Sitä surkokoön sukuni
 Hellitellbdn heimoweini!
 „Poikoseini kultaseini
 „Et kds tunne Liitin idäni,
 „Liitin sytäntä sylite?
 „Niin minä sinua itkän
 „Niin pa parun Poikostaini,
 „Ett' Lumet näisit niijeneri,
 „Ja ne niijet sulix' mairi,
 „Sulat muaat wihoittamaani.“

mem

X:

Minä mies metän káwid
 Wros korwen folkuttaja,
 Káwin má korwet folkuttellen
 Salot syntät sylkyttellen,

Kankaat kaiset kaiskottellen.
 Ammun Letren, ammun toisen,
 Ammun kosta kolmanenkin,
 Vutoissi puhas lumelle
 Rahat hankelle hajoişi.
 Niin ennen Etuinen-Muori
 Wiis anto wilitan nyp pylältä,
 Kuusi kumpun mättähältä
 Seisemän selänältä.
 Mut tämä nykyinen Muori
 Kerran kuusa kuokkajaa,
 Ei sitäkän siivollein.

Levy lehto, kostu korpi,
 Laiwu ainonen Tapio!
 Metän Hippa Halliparta
 Metän kultainen Kuninkas,
 Hopiainen hallehtia!
 Anna mulle ainossais,
 Ranna mulle lainossais,
 Kullasa kullisiwia
 Hopiasa hellewia!
 Pistä willainen piwoissi
 Rasta farwa-kämmeneissi,
 Kämmeneissi kymmeneissi,
 Yhtene lesäsa ydnä

Ehto ydnä ensimmäisa,
 Minun miehän ehtiwan cteen
 Pyytawan pyyreen!
 Anna juosta juotusasti
 Wikewästi wiilettella,
 Tuihakaasti tuulettella,
 Läpi wijan wilmekkibihin
 Läpi kankain kapelkoihin,
 Läpi soihin, läpi maihin
 Läpi korpiin kowiin!
 Jos tule joki eteissi
 Silki sillari siwalla,
 Puna paula portahiri
 Hako syrjään syjäjä!
 Kuins tunnet Uron *) tulewa
 Tupita urowa mydten,
 Juoskoon kullaisa karanä,
 Hepiaisa sykkyränä,
 Tuo tulla tuuhattelloo!
 Jot' on jääkä juorulleen
 Sitä wirtiste wisalla,
 Kalkota kari-perällo,
 Että witsa winkaisoopi
 Pajun latwa parkaisoopi!

*) Tätä on puhe Jäniresta.

Ota wihta wiitakosta
 Koivun kolmen kannaresta,
 Katajata kankas muaalta,
 Jolla arvoja ajelet
 Nuorukkaista nouattelet!
 Jos on laiska juoremaan
 Sitä simalla siwalla,
 Rauta ruuskalla rawauta!
 Joka poskeen pufkeere
 Tielle korwista kohoita,
 Siwalla häntä siwullen
 Eli piäähän paukauta!
 Kuin ei ole täällä muaalla
 Tuomos muaalta tuonemalta,
 Wetyis weskinkin takoa,
 Yli pyytäjän yheren
 Yli kuaatajan kahexan,
 Wiijen Wiipurin wäliltä
 Kruen linnan kuuluwilta
 Nita muaahan kuaatukooni
 Seisemältä seiwáswäliltä,
 Josta wilja wirtowasi
 Wiljan wirtoiſen siſälle!
 Kapin luasajalta salolsta.

Pohjan pitkästä perältä
 Rynttä kaisen karwallista.

XI.

Karhun Wakoisa.
 (Mehtään mentywään).

Tuolla Korpi kuumottaapi
 Salo siintäpi Siinen,
 Tuonek mieleni tekööpi
 Niimoni ajatteloopi,
 Nuihen mieſten mehtimaille
 Uroiften eri-saloillen.

Neizyt Maaaria Eموinen
 Puhas Nuori muuollinen,
 Entinen Elo-Emäntä!
 Lydten lyffy wuaatehifi,
 Anti paitoiſi paneten
 Minun pyyt-päiwinäni,
 Sinun anto aikonaifi.
 Kasse jola juoremaani
 Wirka wipplehtemaani,
 Annatti awitamaani.

Eurenii matoo matona,
 Koiran' willan fuontalona,
 Minun saatua saloon,

Mehti maillen mentymäini
 Metän matkalla mustalla
 Rowan korwen koitellessa.
 Waan jos mehte merlin antaa
 Niin sano, Salon Isäntä?
 Ei ole turkia yhestä
 Kelposta kahen nahasta.
 Waan jos Eä satoja annat
 Tubansia tuppocillet,
 Niin minä werkaani wetelen
 Pangen Sara-paltinaisen,
 Sillat silkillä siwutan
 Suon sammalet sametill',
 Weralla wetelät pailat,
 Kunniori kunnan Herran,
 Eturi mehän Emänän.

Hiijen akka, hiijen cukka,
 Hiijen ainua Emäntä!
 Korjo nyt koiriaisi
 Raiwa nyt rakkaisi,
 Tieltä miehen onnellisen
 Tieltä Uroin awuri!
 Laita nyt lasta neumwo;
 Koske nyt konia konsti,

Jolla miestä mielyttälet!
 Hiihemädni hiljalleeni
 Wetämään weran tielle,
 Mehte tullooni awuri!
 Emäntä hywä tapainen,
 Metän Hippa Halliparta!
 Pistä mielkaiši mereheen
 Jolla Karhun kuaataiaisin
 Metän onnen ottelisin,
 Ilman muihen tietemetä
 Lapin lasten luulemata!

Annika Tapon Emäntä
 Naita meiten miehiämme!
 Uuwiista uroitamine,
 Mehä mieli tyttärille
 Karwa rinnoilla kawota!
 Kell' on kaswet kaunihimmat
 Sinisimmat silmän ripset,
 Kuuliammat kulman karwat
 Kuin on miehelle minulle?
 Miehen mänty on metällä
 Kuunna paistaa kuusen orat
 Hopianan houkan orat
 Päiwänä petäjän kälkä;

Ohtosen pesän owelle
 Mehtä haisuupi haruillen
 Katajoille karkuaapi.

(Kuin on wioittu.)

Ohtoseini ainoiseini
 Nesi kämmen kiäärdsäini,
 Emmirä sinua pannut
 Eikä toinen kumpalini!
 Zte hairait harwoilta
 Zte wierit wempeleltä,
 Kuaawuit koiwun konfelolta
 Lepän lenkolta lipeisit,
 Puhki kultaisten kupuisi
 Niffi marjaisen mahaisi;
 Yöt on syryiset pimiät
 Syryiset hamut liwiet.

(Jos pidällen sydtereen.)

Zunke turpaisi kulooni
 Paina pidäsi mäträhäsen!
 Eyd se kultainen korenta
 Lepi kielen kantameisi!
 Kätkle kynnet karwohoisi
 Hampahot, ifenihisi!
 Lyypä tuffo luisen pidälle
 Heitta hammaisten etehen!

Leukoin lewiemätä
 Hampain hajowamata,
 Willa suusi! willa on pidäsi!
 Willa on wiisi hammastaisi!
 — Lyötkämme kättä kämmenillä!

(Wewon syntyminen.)

Zuol' on Ohto tuuwitettu
 Kuusen latwan kukan alla,
 Pienehen petäjän alla
 Nabin rautaisen nenälle. 2c.

(Kotiin tuumega.)

Lähe kulta kulkemaani
 Hopea waeltamaani!
 Kullaista kuoja myöden
 Hopiaista tietä myöden,
 Waffista wajoa myöden;
 Wasten warwikko-mäkiä
 Kohten wuorta korfiata!

(Kotiin tullessa.)

Pois pojat porstuwista
 Piijat pihti puolisista,
 Uron tullessa tupaani
 Miestän mäntywän sisällen!
 Tupa on tehty miesten tulla
 Talli hewoisten asua,

Sopiko turpa tupaani
 Nenä nelis=soppiseen?

(Viäättä leikateşa.)

Nenän otin Nokolta

Nenän nenättömältä;

„Mitäs sinä sian panet?“

Panen havun kolmenkannon!

Silmän otin Nokolta

Silmän silmittömältä;

„Mitäs sinä sian panet?“

Panen havun kolmenkannon!

Korwan otin Nokolta

Korwan korwattomalta;

„Mitäs sinä sian panet?“

Panen havun kolmenkannon!

(Viääkallon hontaan panneşa.)

Nyt on luihen luske,

Luihen luske, päihän paukeh,

Kowa hammaisten kolina. ic.

